

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

<https://grd.gov.ua>

head@grd.gov.ua

Затверджено
Громадською радою доброчесності
06 березня 2018 р.

ВИСНОВОК
про невідповідність судді Бердичівського міськрайонного суду
Житомирської області
Дубцова Олександра Валерійовича
критеріям доброчесності та професійної етики

Критеріями доброчесності та професійної етики є цінності, відображені у Бангалорських принципах поведінки суддів, на основі яких було розроблено Кодекс суддівської етики. Проаналізувавши інформацію про суддю, Громадська рада доброчесності виявила факти, які свідчать про недотримання суддею Бердичівського міськрайонного суду Житомирської області Дубцовим Олександром Валерійовичем цих цінностей.

За критерієм “Чесність і непідкупність”.

1. Указом Президента України 10.02.2010 Дубцов О. В. був призначений на посаду судді Бердичівського міськрайонного суду Житомирської області. 26.09.2017 [вироком](#) Козятинського міськрайонного суду Вінницької області суддю Бердичівського міськрайонного суду Житомирської області Дубцова Олександра Валерійовича було визнано невинуватим у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 368 Кримінального кодексу України (отримання хабаря).

Як ідеться у тексті судового рішення, відповідно до обвинувального акту у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 4201200000000009 від 21.11.2012, суддя Дубцов О. В. 24.10.2012 нібито отримав хабар у значному розмірі у сумі 5 тисяч доларів США (що згідно з офіційним курсом Національного банку України становило 39965 гривень) за виконання в інтересах третіх осіб дій з використанням наданої йому влади, а саме за призначення особи максимально м'якого покарання. Дії Дубцова О. В. досудовим слідством були кваліфіковані за ч. 3 ст. 368 КК України як одержанні службовою особою, яка займає

відповідальне становище, хабаря у значному розмірі за виконання в інтересах третіх осіб дій з використанням наданої їй влади. Однак, Дубцов О. В. рішенням суду був виправданий з таких причин.

- 1) Відповідно до матеріалів справи Апеляційний суд Київської області санкціонував проведення оперативно-розшукових заходів, а саме прослуховування розмов Дубцова О. В. Аудіозаписи розмов судді, які містилися в матеріалах справи, було направлено на фоноскопичну експертизу, яка підтвердила відсутність ознак монтажу чи внесення змін у файли. Однак, суд визнав результати експертизи недопустимим доказом, оскільки відомості про експертів, які здійснювали експертизу, не було внесено до державного Реєстру атестованих судових експертів.
- 2) Одразу після факту передачі коштів судді Дубцову слідчі Генеральної прокуратури України за участі працівників СБУ провели обшук житлового приміщення, в якому відбулася передача. Відповідно до протоколу обшуку, який цитує судове рішення, *“...в ході проведення обшуку, на пропозицію слідчого, Дубцов О. В. вийняв з кишені та добровільно видав грошові кошти складені у стопку, обв'язані резинкою, номіналом 100 доларів США. При цьому пояснив, що дані кошти ним позичені у ОСОБА_2, з участю спеціаліста вилучені кошти були оглянуті. Встановлено 50 купюр номіналом по 100 доларів США, деякі з яких мали світлення світло зеленого кольору по контуру купюр”*. Однак, суд визнав протокол обшуку недопустимим доказом, оскільки *“постановою Печерського районного суду м. Києва був наданий дозвіл на проведення обшуку м. Житомирі по вул. Андріївська, 50”*, тоді як фактична адреса місця проведення обшуку - вул. Андріївська, 50, с. Олівка Житомирського району Житомирської області.
- 3) Кошти, які мали бути передані судді Дубцову у вигляді неправомірної вигоди, були помічені спеціальним препаратом «Світлячок М», який при освітленні лампою з інфрачервоним випромінюванням світиться характерним яскраво-зеленим світлом. Номери помічених купюр були занесені до протоколу огляду, маркування та вручення коштів від 24.10.2012. Однак, суд визнав протокол маркування купюр недійсним, оскільки на третій сторінці протоколу підписи понятих відрізнялися від підписів на інших сторінках.
- 4) Експерти Українського НДІ спеціальної техніки та судових експертиз Служби безпеки України здійснювали експертизу коштів, вилучених під час обшуку у Дубцова О. В. Зокрема, для аналізу їм було передано частину правої внутрішньої частини кишені джинсів Дубцова О. В. Відповідно до експертного висновка на вилучених під час обшуку

грошових коштах у сумі 5000 доларів США виявлена спеціальна хімічна речовина, яка однакова в межах вивчених фізико-хімічних властивостей зі спеціальною хімічною речовиною під назвою «Світлячок-М»; на внутрішній частині правої передньої кишені джинсів виявлена спеціальна хімічна речовина, яка однакова в межах вивчених фізико-хімічних властивостей зі спеціальною хімічною речовиною під назвою «Світлячок-М». Однак, цей висновок експерта також було визнано судом як недопустимий доказ, оскільки дані про експерта не було внесено до державного Реєстру атестованих судових експертів на час складання висновка.

- 5) Суд у мотивувальній частині рішення вказав на те, що Кримінальний процесуальний кодекс передбачає, що повідомлення про підозру професійному судді здійснюється Генеральним прокурором України або його заступником. Проте, суд дійшов висновку, що здійснення письмового повідомлення про підозру Дубцову О. В. не відповідало вимогам кримінального процесуального закону, оскільки *“заступник Генерального прокурора обмежився лише складанням письмового тексту повідомлення про підозру та його підписанням, при цьому відповідно до п.4 ч.2 ст.36 КПК України не доручав виконання процесуальних дій по безпосередньому його здійсненню слідчому”*.

В результаті суд виправдав Дубцова О. В. через відсутність *“належних, достовірних та допустимих доказів, які були б достатніми для висновку про доведення винуватості Дубцова О. В. у скоєнні злочину передбаченого ч 3 ст 368 КК України”*.

Громадська рада доброчесності забезпечила судді право на відповідь, звернувшись із проханням прокоментувати факт обвинувачення у вчиненні злочину. У своєму листі до Громадської ради доброчесності Дубцов О. В. повідомив: *“Вважаю, що причиною кримінального переслідування стала моя принципова позиція щодо неухильного дотримання прав і свобод людини, а також принципів і порядку обрання та продовження строку дії запобіжних заходів відносно обвинувачених по справах, які перебували у моєму провадженні”*. Жодних пояснень щодо наведених у вирокі фактів суддя не надав.

Дотримуючись принципу презумпції невинуватості, закріпленого ст. 62 Конституції України, та гарантій права на справедливий судовий розгляд, Громадська рада доброчесності не стверджує про вчинення Дубцовим О. В. злочину, передбаченого ст.368 Кримінального кодексу України. Разом з тим, Громадська рада доброчесності здійснює оцінку фактів, правдивість яких підтверджується у тексті судового рішення.

Бангалорські принципи поведінки суддів вимагають від суддів бути правдивими та сповідувати високі моральні принципи. Суддя не має вдаватися до обману чи

шахрайства, він завжди має вести себе гідно та чесно, як у залі суду, так і поза нею. Чесність та непідкупність для судді є необхідними.

Суддя повинен дбати про те, щоб його поведінка була бездоганною з точки зору стороннього спостерігача (п. 3.1 Бангалорських принципів поведінки суддів).

На думку Громадської ради доброчесності, факти, викладені у вирокі Козятинського міськрайонного суду Вінницької області від 26.09.2017, свідчать про недотримання Дубцовим О. В. принципів чесності та непідкупності. Поведінка, яку демонструє суддя, не відповідає критеріям доброчесності.

2. В декларації родинних зв'язків за 2012-2016 роки суддя не вказав дані про свого брата, Дубцова Дмитра Валерійовича, який з 08 квітня 2016 року [здійснює адвокатську діяльність](#). У листі, надісланому Громадській раді доброчесності, суддя повідомив: *“За звітний період особи, з якими у мене є родинні зв'язки (в розумінні ст.61 ч.8 Закону), тобто особи, з якими я спільно проживаю або пов'язаний спільним побутом, посади визначені ст.61 ч.2 п.2 Закону не займали”*.

Відповідно до ч. 8 ст. 61 Закону України “Про судоустрій і статус суддів” до осіб, з якими у судді є родинні зв'язки, для цілей цієї статті належать:

1) *особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом і мають взаємні права та обов'язки із суддею (крім осіб, взаємні права та обов'язки яких із суддею не мають характеру сімейних), у тому числі особи, які спільно проживають, але не перебувають у шлюбі з суддею;*

2) *незалежно від зазначених у пункті 1 умов - чоловік, дружина, а також родичі кожного з подружжя чи родичі осіб, які спільно проживають, але не перебувають у шлюбі з суддею (батько, мати, вітчим, мачуха, син, дочка, пасинок, падчерка, брат, сестра, дід, баба, прадід, прабаба, внук, внучка, правнук, правнучка, зять, невістка, теща, свекор, свекруха, племінник, племінниця, рідний дядько, рідна тітка, двоюрідний брат, двоюрідна сестра, усиновлювач, усиновлений).*

Таким чином, суддя повідомив неправдиві дані в декларації родинних зв'язків.

За критерієм “Дотримання етичних норм”.

В декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2015 рік суддя вказав, що з 5.01.2012 на праві оренди володіє квартирою загальною площею 52 кв. м у м. Бердичів Житомирської області. Право оренди вказаної квартири не було зазначено у паперових деклараціях судді за 2012-2015 роки. У листі, надісланому Громадській раді доброчесності, суддя зазначив таке: *“Згідно порядку заповнення декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, що подавалася державними службовцями у паперовому*

вигляді до 2016 року, декларуванню у розділах III – IV декларації підлягали витрати на утримання майна, коли разова витрата по такій позиції у звітному році дорівнювала або перевищувала 150 тис. грн. Орендарем вказаної квартири, площею 52 кв.м., являюсь я – Дубцов О.В. Попередня домовленість щодо оренди зазначеного житла виникла у 2012 році, а проживати у даному житлі ми разом із Галімовою Е.Р. почали з 2013 року. Вартість оренди житла, на момент укладення договору, становила 800 грн. + оплата комунальних послуг (від 300 до 1400 грн. в залежності від пори року) за кожен місяць проживання. До даного часу зазначену суму не змінено. Тобто, витрати сім'ї на оренду житла в середньому складають до 22000 грн. на рік”.

Проте, відповідно до Закону України “Про засади запобігання та протидії корупції” та роз’яснень Міністерства юстиції декларуванню у розділі III декларації підлягали не лише витрати на утримання, але безпосередньо і усі об’єкти нерухомого майна, що перебувають у власності, в оренді чи на іншому праві користування декларанта (членів сім’ї декларанта). Таким чином, суддя не дотримувався встановлених законом обов’язків щодо правдивого декларування майна.

Бангалорські принципи поведінки суддів визначають, що суддя повинен бути поінформованим про власні економічні інтереси як приватної особи або опікуна/піклувальника і докласти розумних зусиль для того, щоб бути поінформованим про економічні інтереси членів своєї сім’ї (п. 4.7).

Поведінка, яку демонструє суддя, для учасників процесу та інших осіб не є еталоном порядності і справедливості, прикладом чесності, стриманості, врівноваженості. Така поведінка судді підриває упевненість громадян у справедливості судової системи. Суддя не усвідомлює, що перебуває під постійним та пильним контролем громадськості і такий контроль є необхідним.

На підставі викладених фактів Громадська рада доброчесності зробила оцінку про невідповідність Дубцова Олександра Валерійовича критеріям доброчесності та професійної етики.

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)

ПРОТОКОЛ
електронного голосування
рішення про затвердження висновку

6 березня 2018 р. Громадська рада доброчесності затвердила висновок 14- ма голосами з 17 голосів членів Ради.

Координатор
Громадської ради доброчесності (підписано електронним цифровим підписом)